

ringsopsamlingen og evalueringsdelen har været væsentlige elementer i projektet.

Projektet er kommet i stand på et tværfagligt initiativ og i et samarbejde mellem Århus Kommune, Arkitektskolen i Århus, Forebyggelsesrådet i Århus Amt, Nykredit, Unibank og Højbjerg Andelsboligforening, Pressalit, Realkredit Danmark og Foreningen for udvikling af alderdommens muligheder.

Boligrådgivningen har fået økonomisk støtte af Det tværministerielle udvalg for anvendt ældreforskning, forsøg og udvikling, Helsefonden, Danielsens Fond samt de involverede parter. By- og Boligministeriet har i 1998 givet 150.000 kr. i støtte til erfaringsopsamling i forbindelse med projektet.

By- og Boligministeriet har ikke nogen samlet oversigt over, hvilke kommuner der har rådgivningsprojekter i gang, men er bekendt med lignende initiativer i Holstebro og Suså kommuner.

Jeg synes, at der er tale om et vigtigt forsøgsprojekt, og jeg har da også besøgt Boligrådgivningen i Århus i september 1998. Men jeg mener imidlertid, at det er en kommunal opgave at rådgive kommunens borgere om boliger til ældretilværelsen, som en del af den enkelte kommunes ældrepolitik. En videreførelse af den statslige støtte til projektet i Århus efter forsøgsperiodens udløb vil efter min opfattelse give et uheldigt signal overfor tilsvarende lokale rådgivninger, som er startet eller startes op i andre kommuner på ren kommunal basis.

Jeg mener derimod, at der er brug for, at flere kommuner gøres opmærksom på behovet for en bevidst politik på dette område. Jeg vil derfor tage initiativ til, at erfaringerne fra bl.a. Boligrådgivningen for Ældre i Århus kan bruges til at opfordre kommuner, ældreråd og andre til at tage skridt til oprettelse af lignende boligrådgivninger.

Afslutningsvis skal jeg henlede opmærksomheden på, at Ældreboligrådet i samarbejde med ÆldreForum har udsendt informationshæftet »Ældre & Boliger« og informationsfolderen »Boligen til den 3. alder«. Desuden har Statens Byggeforskningsinstitut i et samarbejde med Center for Tilgængelighed og De Samvirkende Invalideorganisationer udgivet »Seniorboliger – en vejledning«.

Spm. nr. S 2739

Til trafikministeren (18/5 2000) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvem der træffer den endelige afgørelse, om hvorvidt der skal gælde maksimumsgrænser for transport af eksplosiver på vejdelene i Øresundstunnelen (og hvilke), og hvordan hensynet til tunnelkonstruktionen og beredskabsplanlægningen kommer til at indgå i afgørelsen, samt hvilken rolle politiet og beredskabsmyndighederne spiller i fastlæggelsen af den endelige afgørelse?«

Begrundelse

Færdselsstyrelsen skriver i sit brev til politimesteren i Tårnby, at Færdselsstyrelsen ikke inddrager hensyn til tunnelkonstruktion, beredskabsplanlægning m.v. - men at de kan tilslutte sig maksimumsgrænser, men ikke hvilke. Det fremgår ikke af Færdselsstyrelsens brev, hvem der træffer den endelige afgørelse.

Svar (29/5 2000)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Københavns Politi og Tårnby Brandvæsen, der på dansk side er ansvarlige for beredskabet på Øresundsforbindelsen, har som medlemmer af Beredskabsgruppen, jf. gruppens notat af 13. januar 2000, fundet, at anlægsejeren, Øresundsbro Konsortiet, bør overveje fastsættelse af mængdebegrænsning for gods i klasse 1.1. og 1.5. (visse former for eksplosiver).

Færdselsstyrelsen har i brev af 4. maj 2000 til Politimesteren i Tårnby tilsluttet sig dette synspunkt. Styrelsen finder således, at der bør gælde samme mængderestriktioner for jernbanedelen og vejdelene, dvs. samme mængderestriktion pr. jernbanevogn som pr. køretøj/vogntog.

Når der foreligger en vurdering fra Politimesteren i Tårnby, vil Øresundsbro Konsortiet træffe afgørelse om fastsættelse af de omhandlede mængdebegrænsninger.